

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 38025

гр. София, 25.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 31 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ

като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ Гражданско дело № 20231110158059 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 389 и сл. ГПК.

Образувано е по молба на Е. Р., обективизирана в искова молба с вх. № 296706/23.10.2023 г., за допускане на обезпечение на предявени отрицателни установителни искове срещу Д. Т. за установяване недължимостта на издръжка в размер на 120 лв. месечно, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, присъдена с Решение № 20063986 от 10.03.2021 г. по гр.д. № 58089/2020 г. на СРС, 158-ми състав, тъй като са настъпили правопрекратителни основания съгласно нормата на чл. 150 СК.

Съдът, след като прецени събраните доказателства и обсъди доводите на молителя, приема за установено следното:

Молбата за допускане на обезпечение на предявения иск е допустима като подадена в срока по чл. 389, ал. 1 ГПК пред компетентен съд от надлежна страна (ищецът в настоящото производство) и редовна съгласно чл. 395, ал. 1 ГПК, но разгледана по същество, е неоснователна по следните съображения:

За да допусне обезпечение на иск, съдът следва да прецени, че същият е допустим и вероятно основателен, с оглед представените писмени доказателства, които следва да подкрепят изложените твърдения. Следва да е налице и обезпечителна нужда, както и предложената обезпечителна мярка да е подходяща, т.е. да обезпечава реализиране правата на ищеца по едно евентуално положително за него решение.

Исковата молба страда от редица нередовности, пречатстващи преценката относно това какви искове са предявени и съответно дали са допустими и вероятно основателни, което влече даване на указания в тази насока.

1. В обстоятелствената част на исковата молба са наведени твърдения касателно претенция, че ищецът не дължи издръжка на ответника във връзка с изпълнително дело, образувано въз основа на изпълнителен лист, с който ищецът е бил осъден да заплаща на ответника месечна издръжка в съответен размер **до приключване на обучението на ответника в средно учебно заведение**. Същевременно, ищецът навежда като основание на иска не само настъпването на ново обстоятелство след влизане в сила на изпълнителното основание, въз основа на което е издаден горепосоченият изпълнителен лист, а именно завършване на средно образование от страна на ответника, но и друго кумулативно заявено основание - че ответникът получава собствени доходи като работещ, но което второ основание дестабилизира извода, че по делото е предявен отрицателен установителен иск по чл. 439 ГПК, тъй като същото основание следва да бъде

заявено единствено в производство по иск по чл. 150 СК;

2. На следващо място, съдът черпи категоричен извод за нередовност на исковата молба, след като ищецът е навел при условията на евентуалност, че не бъдат уважени горепосочените две основания, други три основания, които отново са неразривно свързани с претенция по чл. 150 СК, а не по чл. 439 ГПК, а именно:

- ответникът не продължавал да учи в средно или висше учебно заведение;
- ответникът можел да се издържа от доходите си или от използване на имуществото си;
- даването на издръжка създавало особени затруднения за ищеца, който издържал другия си, живущ при него непълнолетен син и възрастната си майка.

3. В самия петитум на исковата молба отново е налице нередовност, тъй като ищецът иска установяване недължимост на издръжка именно на основание разпоредбата на чл. 150 СК, в която се предвижда отпадане на задължението за изплащане на издръжка при настъпване на изменение и/или прекратяване на обстоятелства, въз основа на които издръжката е била присъдена, но която нова фактическа обстановка следва да бъде заявена с иск по чл. 150 СК, обезпечението по който иск може да представлява поисканото спиране на съответно изпълнително дело.

При липса на надлежно първоначално заявена претенция, в каквато насока на основание чл. 129, ал. 2 ГПК е постановено Разпореждане № 132951 от 25.10.2023 г., съдът е в невъзможност да изследва дали са налице всичките три кумулативно предвидени предпоставки за допускане на исканото обезпечение по чл. 391 ГПК, което налага отхвърляне на молбата за обезпечение на исковите.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба на Е. Р., обективирана в искова молба с вх. № 296706/23.10.2023 г., за допускане на обезпечение на предявени отрицателни установителни искове срещу Д. Т. за установяване недължимостта на издръжка в размер на 120 лв. месечно, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, присъдена с Решение № 20063986 от 10.03.2021 г. по гр.д. № 58089/2020 г. на СРС, 158-ми състав, тъй като са настъпили правопрекратителни основания съгласно нормата на чл. 150 СК.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на молителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____